

ПОМНІКІ АРХІТЭКТУРЫ

№	Гісторыка-культурная каштоўнасць	Катэгорыя	Адрас
1	Ансамбль былога палаца, XVII – першая палова XVIII У склад ансамбля ўваходзяць палац, 3 гаспадарчыя пабудовы і фрагмент парку з вадаёмамі. Першы 2-этажны будынак пад палац (пазней гаспадарчая пабудова) быў пабудаваны ў пач. 17 ст. Яно належала Яну Самуэлю Агінскаму і менавіта з ім звязана імя Пятра I, які спыняўся тут у 1708 г. падчас Паўночнай вайны. У 1770-я гг. пачынаецца будаўніцтва другога палаца ў стылі ранняга класіцызму (палац Храптовічаў). П-падобны ў плане. Цэнтральны 2-этажны корпус выступае наперад, фланкіраван двума 1-этажнымі флігелямі. Над парадным уваходам ажурны балкон (чыгуннае ліццё 1-й пал. 19 ст.) у стылі ампір: іанічныя калонкі, гнутыя кранштэйны, маскароны, меандр, акантавы ліст. Першапачаткова ўнутраная планіроўка палаца была анфіладнай (цяпер зменена на калідорную). Падчас айчыннай вайны 1812 года ў палацы спыняўся імператар Францыі Напалеон I. У 1821 годзе ў палацы некаторы час жыў рускі імператар Аляксандр I. 17 верасня 1821 года ў Бешанковічах адбыўся парад рускіх войскаў, які прымаў сам імператар і ў якім бралі ўдзел будучыя дзекабрысты Трубяцкі, Мураўёў, Бястужаў-Румін і інш.	2	г.п. Бешанковічы, вул. Камуністычная, 18

2

Парк “Саломінка”

Помнік садова-паркавага мастацтва.

Закладзены ў пач. 20 ст. на плошчы 6,2 га, асноўныя пасадкі зроблены ў 1906 г.

Стваральнікам лічыцца Пётр Міронавіч

Красавіцкі (член Віцебскай вучонай архіўнай камісіі, ваенны ўрач) з дапамогай вядомага садавода-аматара Іосіфа Кандрацьевіча Мароз, ураджэнца в. Бачэйкава Бешанковіцкага раёна. Тэрыторыя сада па перыметру была абсаджана экзотамі. Уздоўж прагулачнай плошчы высаджаны бук лясны, таполя Пётроўская, ліпа буйналіставая і інш. Ад параднай часткі хутара ішлі тры алеі. Алея, якая знаходзілася ў заходняй частцы парка стварала прыгожы пейзажны дрэвы масіў з піхты сібірскай, субальпійскай, белай і бальзамічнай, хвой горнай і чорнай, арэха шэрага, лістоўніцы японскай і еўрапейскай. Адною алею ўтварала паласа рэдка пасаджаных бяроз. Усяго ў дэндрасаставе парка была высаджана каля 30 відаў дэкаратыўных раслін: сасна Веймутава і звычайная, клён звычайны, таксама татарскі, таполя звычайная і серабрыстая, дуб карлікавы

і чырвоны, яблыня сібірская і еўрапейская, акацыя жоўтая і белая, бяроза барадаўчатая, елка белая Энгельмана, калючая, галубая, хвой Банкса і інш.

3

в. Дабры-горы

Комплекс былой сядзібы “Нізгалава” сяр. 19 ст.

Сядзібны дом

Будынак кухні

Будынак вяндлярні

Будынак кузні

У комплекс уваходзяць: сядзібны дом, кухня, вяндлярня, кузня. Панская сядзіба пабудавана на паўднёвай ускраіне в. Двор Нізгалава каля р. Ула ў стылі позняга класіцызму. Цэнтрам кампазіцыі з’яўляўся доўгі прамавугольны ў плане 1-павярховы мураваны будынак з вальмавым дахам. Галоўны фасад дома вылучаецца неглыбокім рызалітам з руставанымі вуглавымі лапаткамі, рэгулярным рытмам прамавугольных аконных праёмаў, дэкарыраваных прафіляванымі сандрыкамі на плоскіх кранштэйнах і надваконнымі шішамі. У цэнтры дома размяшчалася парадная зала, якая выходзіла на плоскасны тыльны фасад трыма аконнымі прёмамі і была звязана з комнатамі доўгім калідорам. У пластыцы фасадаў выкарыставаны элементы класіцызма з характэрнай для 2-й пал. 19 ст. вольнай трактоўкай ордэра.

Да 1863 г. маёнтак належыў двараніну Шауману, пасля удзелу якога ў паўстанні 1863-64 гг. яго канфіскавалі ў дзяржаўную казну.

У кан. 19 ст. сядзібу набыла дваранка А.Няведская, а ў 1905 г. – адышла яе сыну адвакату К.І. Мядзведскаму. Сядзібны дом пашкоджаны ў 1944 г. у выніку баявых дзеянняў. Пасля аднаўлення ў 1970 г. у будынку размяшчалася Дзмітраўская васьмігадовая школа (дзейнічала да 2010 г.). З 2010 г. па 2013 г. – сельская бібліятэка.

Зараз будынак не выкарыстоўваецца.

Царква – помнік архітэктуры псеўдарускага стылю. Знаходзіцца ў цэнтры вёскі Дабрыгоры. Пабудавана ў 2-й палавіне 19 ст. з дрэва. Крыжападобная ў плане. Да цэнтральнага кубічнага аб’ёма прымыкаюць прамавугольныя ў плане апсіда і бабінец. Цэнтральны аб’ём з чатырохсхільным дахам, які завяршае “сляпы”

васьмігранны барабан, накрыты шатром з макаўкай. Бабінец і апсіда накрыты двухсхільнымі дахамі з фронтонамі на тарцах. Над бабінцам – двух ярусная званіца (васьмярык на чацверыку) з шатром і цыбулепадобнай галоўкай у завяршэнні. Будынак на высокім мураваным фундаменце, зрублены з брусаў, гарызантальна абшыты дошкамі. Сцены цэнтральнага аб’ёму прарэзаны выцягнутымі паўцыркульнымі вокнамі з ліштванамі, бабінца і апсіды – вялікімі прамавугольнымі вокнамі з ліштвамі. Усе аб’ёмы апярэзаны падкарнізнымі цягамі аднолькавай шырыні. Перад цэнтральным уваходам – вялікі ганак.

5 **Мікалаеўская царква канца 19 – пачатку 20 ст.ст.**

ліштвымі арачных аконных праемаў. Інтэр'ер вырашаны ў спрошчаных архітэктурных формах. Царква – помнік псеўдарускага стылю.

Крыжова-купальны храм. У аб'ёмна-прасторавай кампазіцыі дамінуе шмат'ярусная шатровая званіца з галоўкай. Над сяродкрыжжам гранены барабан з шатром, завершаны цыбулепадобная галоўкай. Фасады дэкарыраваны рустам, згрупаванымі і адзіночнымі паўкалонамі, шматпрафіляванымі карнізамі і паяскамі, какошнікамі, кілеадобнымі

3
В.
Слабодка

6 Руіны былога касцёла, пабудаванага ў гонар перамогі ў 1564 г.

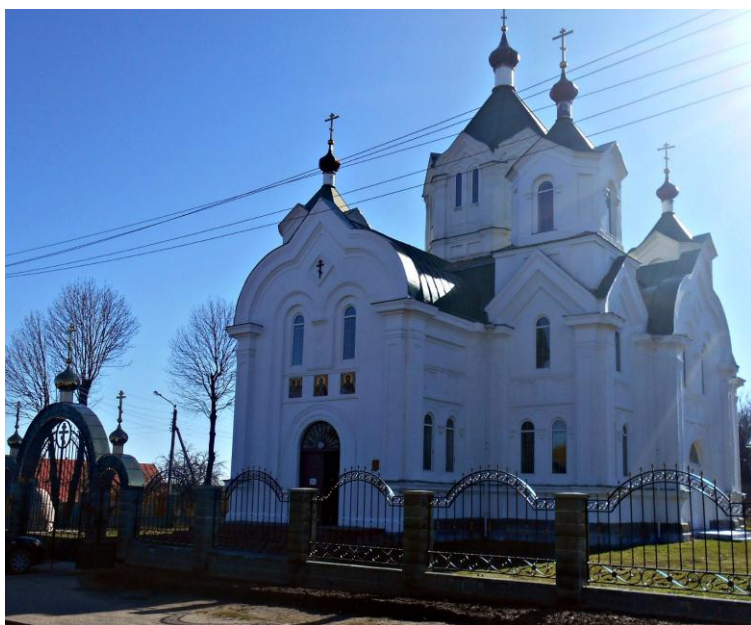
Будынак касцела быў узведзены ў в. Астроўна ў 1520 г. у гонар перамогі войска Вялікага Княства Літоўскага над Маскоўскай Дзяржавай пад Оршай. Фундатарам касцела быў вялікі князь і кароль Польшчы Жыгімонт 2 Аўгуст. У сучасным стане касцел уяўляе сабой выцягнуты па восі “усход – захад” цагляны будынак. У

помніку архітэктуры сустракаюцца розныя тыпы мураванак: у ніжняе часцы – гатычная, у пілястрах – простая рэнесансавая, тычковая – у заходняй сцяне.

3

аг.
Астроўна

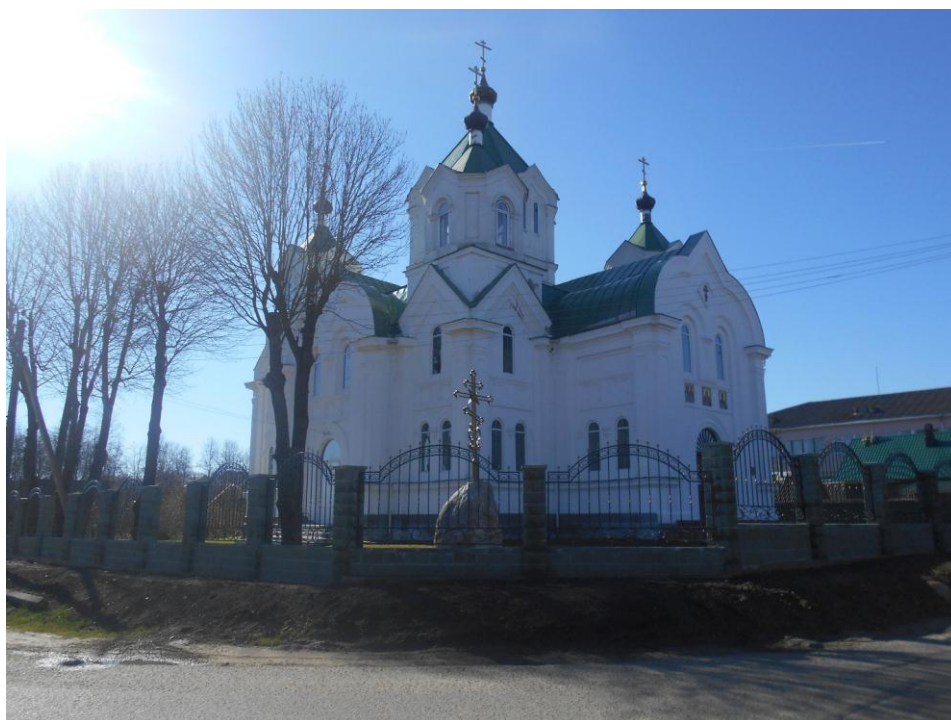
Праваслаўны храм, помнік архітэктуры псеўдарускага стылю.

Пабудавана ў 1870 г. з чырвонай цэглы. У

архітэктуры мураванага будынка адчуваецца

імкненне да

пампезнай манументальнасці. Збудаванне цэнтрчнай крыжова-купальнай пяцігалоўкавай кампазіцыі ўзнята на высокі цокаль. Два перпендыкулярна скрыжаваныя нефы завершаны магутным 8-гранным светлавым барабанам з шатром і макаўкай. У архітэктурным дэкоры выкарыставаны элементы старажытна-рускага дойлідства: кілепадобныя закамары, какошнікі, трохлопасцевыя аркі. Унутраная прастора чатырма слупамі падзелена на тры нефы з крыжовымі сводамі.

Парк, 1769 г.

Парк знаходзіцца за 500 м. на паўднёвы ўсход ад вёскі, на правым беразе р.Ула.

Закладзены пасля 1769 г. Парк рэгулярнага тыпу. Размешчаны на прыпойменным верхнім плато і пакатым схіле,

апрацаваным трыма паралельнымі тэрасамі, якія спускаюцца да ракі (перапад 2 метры).

Цэнтрам сіметрычна-восевай кампазіцыі парку быў мураваны аднапавярховы палац (закладзены ў 1769 г., не захаваўся). Перад ім размяшчаўся авальны партэр, да якога вялі дзве ўзаемна перпендыкулярныя алеі. Адна з іх па восі ўсход-заход (па фронту будынка) вядзе да службовага флігеля і падзяляе тэрыторыю парку на дзве зоны. Перад палацам масіў ліп і таполяў, пасаджаных па рабінчай планіровачнай сетцы. Частка парку за палацам аформлена газонамі, шпалерамі, баскетамі, фантамамі, лабірынтам. Складаная камбінацыя дарожак утварала манаграму ініцыялаў уладальніка маёнтка і геральдычныя фігуры фамільнага герба. Тут раслі ліпы, бэз персідскі, гартэнзія мяцёлчатая, кедры, паўночнаамерыканскія елкі.

Некалькі штучных вадаёмаў, размешчаных у вуглавых частках парку, маюць правільную форму (квадрат, прамавугольнік, авал). З заходняга боку да парку прымыкаў сад, акружаны па перметры алеямі.

Галоўная восевая паркавая перспектыва адкрывалася з верхняй тэрасы і была пабудавана на змене шэрагу паркавых курцін, газонаў і бакавых шпалер, падстрыжаных пад шары, піраміды і аркі. Дэкаратыўна аформленыя пасадкі пераходзілі ў вялікую паляну, якая была абмежавана ракой і каналам, што злучаўся з ракой. Завяршалася перспектыва ландшафтам процілеглага берагавога схілу.

Парк пашкоджаны ў Вялікую Айчынную вайну.

